25/02/2019

Άγιος Ταράσιος- Ο μέγας φιλάνθρωπος

/ Επικαιρότητα

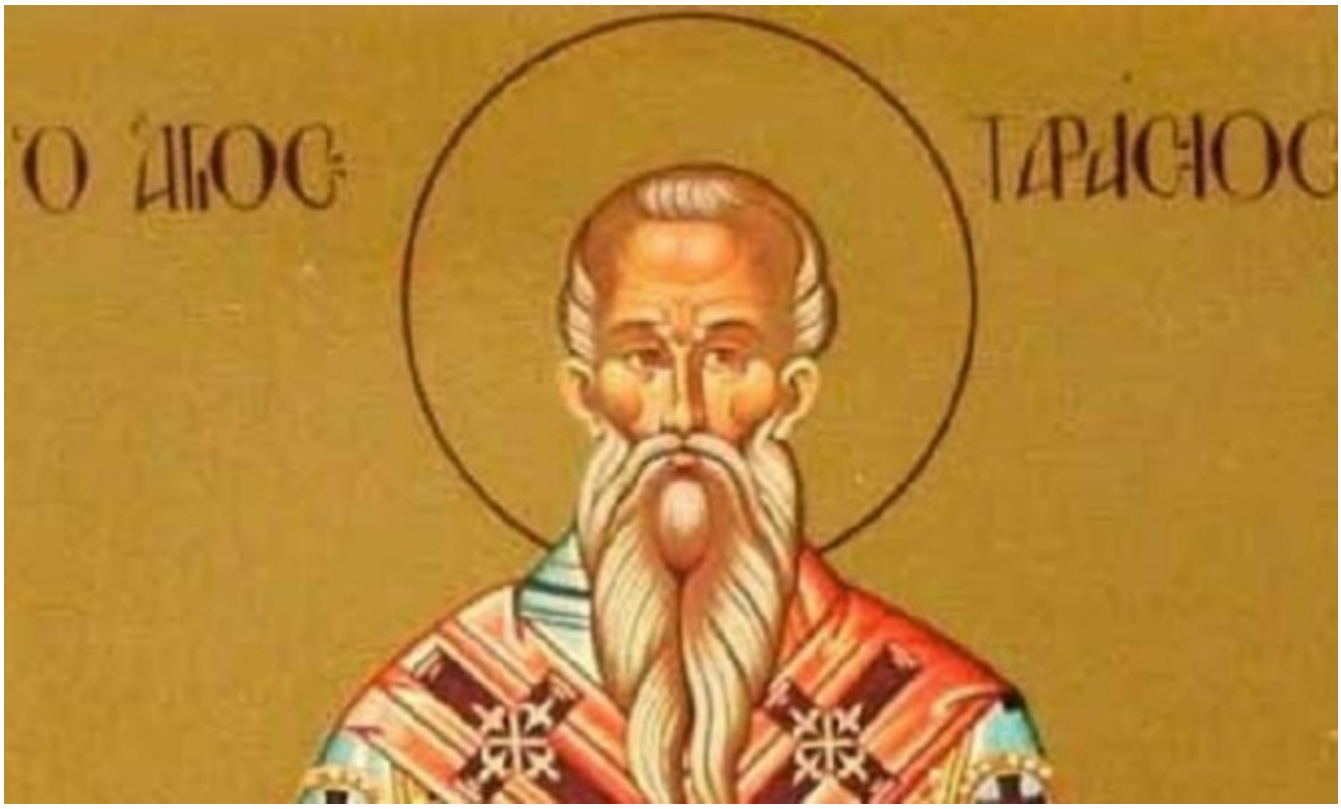

Ο Άγιος Ταράσιος, Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, τιμάται σήμερα 25 Φεβρουαρίου από την Εκκλησία μας

Ο Άγιος Ταράσιος γεννήθηκε, ανατράφηκε και εκπαιδεύθηκε στην Κωνσταντινούπολη από γονείς ευσεβείς και ευγενείς, τον Γεώργιο, κριτή και πατρίκιο και την Ευκρατία και ήταν θείος του Αγίου Φωτίου (βλέπε 6 Φεβρουαρίου). Λόγω της μεγάλης του μορφώσεως ανυψώθηκε στο αξίωμα του πρωτασηκρίτου.

Οι εκκλησιαστικές περιστάσεις την εποχή εκείνη ήταν αρκετά σοβαρές. Υπήρχε ακόμα ο πόλεμος των εικονομάχων, η δε θέση των Ορθοδόξων έγινε ακόμη πιο δύσκολη διά του θανάτου του Πατριάρχου Παύλου Δ’ του Κυπρίου (30 Αυγούστου). Η βασίλισσα Ειρήνη η Αθηναία, η οποία επιτρόπευε τον ανήλικο υιό της Κωνσταντίνο ΣΤ’ (780 – 798 μ.Χ.), κατανόησε, ότι χρειαζόταν εκκλησιαστικός ηγέτης με ευσέβεια, θεολογική κατάρτιση και διοικητική ικανότητα, για να μπορέσει να ανταποκριθεί στις περιστάσεις και τα προβλήματα. Έτσι εξελέγη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως από τους λαϊκούς ο Άγιος Ταράσιος παρά τις επίμονες αρνήσεις του, αφού έλαβε υπόσχεση από τους βασιλείς, ότι θα συγκληθεί

Οικουμενική Σύνοδος που θα αντιμετωπίσει τα διάφορα θεολογικά ζητήματα και τα εκκλησιαστικά θέματα. Η χειροτονία του νέου Πατριάρχου έγινε στις 25 Δεκεμβρίου 784 μ.Χ.

Κατά την διάρκεια της πατριαρχίας του ο Άγιος μερίμνησε για την αποκατάσταση των σχέσεων με την Δυτική Εκκλησία επί Πάπα Αδριανού Α’ (771 – 795 μ.Χ.) και την σύγκλιση της Ζ’ Οικουμενικής Συνόδου, το έτος 787 μ.Χ., στη Νίκαια, η οποία καταδίκασε τους εικονομάχους και ακύρωσε την εικονομαχική Σύνοδο του έτους 754 μ.Χ. θέτοντας ως βάση του δογματικού καθορισμού τα σχετικά συγγράμματα του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού (τιμάται 4 Δεκεμβρίου). Η όγδοη συνεδρία της Συνόδου έγινε στην Κωνσταντινούπολη, στα ανάκτορα, όποι οι βασιλείς Ειρήνη και Κωνσταντίνος υπέγραψαν τους Όρους της Συνόδου.

Στην ευσέβεια και το εκκλησιαστικό ήθος του Αγίου οφείλεται και η μέριμνα που έλαβε η Εκκλησία κατά της σιμωνίας, του χρηματισμού δηλαδή για την απόκτηση εκκλησιαστικών αξιωμάτων και ιδιαίτερα των επισκοπικών θέσεων. Παράλληλα ο Άγιος ανέπτυξε πλούσια φιλανθρωπική και κοινωνική δράση και διακρίθηκε για την ελεημοσύνη του προς τους πτωχούς.

Η αγάπη του προς τον μοναχισμό εκφράστηκε και με την ίδρυση Μονής στο στενό του Βοσπόρου, στην οποία και ενταφιάσθηκε μετά την οσιακή κοίμησή του την Τετάρτη της Α’ εβδομάδας των Νηστειών, το έτος 806 μ.Χ. Ο αυτοκράτορας Μιχαήλ Α’ ο Ραγκαβές (811 – 813 μ.Χ.) τον Μάρτιο του έτους 813 μ.Χ. ενέδυσε τον τάφο του Αγίου με άργυρο, επιδεικνύοντας έτσι και αυτός και η βασίλισσα Προκοπία τον σεβασμό τους προς την μνήμη του Αγίου.

Η Σύναξη του Αγίου Ταρασίου ετελείτο στη Μεγάλη Εκκλησία.

Αποτμήματα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου βρίσκονται στις Μονές Παντελεήμονος Αγίου Όρους και Τατάρνης Ευρυτανίας.